

egyaránt hangsúlyozák viszonyainknak az osztrák viszonyokkal való hasonlóságot s ezért a chartered accountants intézményének osztrák mintára való behozatalát ajánlják.

A jogászt az intézmény közelről érdekli. Az 1926:XXXVII. t.-c. az intézmény alapjait a pénzügyi revizorok intézményével megteremtette. Míg azonban ezek inkább könyvszakértők, a létesítendő szervezet aktív tanácsadó feladatokra hivatott. Polgári bíróságaink a gazdasági élettel együtt nőnek és fejlődnek, a peres viták során megismerkednek a gazdasági élet különböző bonyolult kérdéseivel. Mindamellet a szakértőket ők sem nélkülözhetik. Feladataikat ezek tevékenysége jelentékenyen fogja egyszerűsíteni. Adóhatóságaink és a büntető bíróságok működését pedig egyenesen új irányokba fogja terelni egy feladatai magaslatán álló revizori testület. A társulati adónál a gazdasági célszerűség és megengedhetőség kérdése, a vagyoni elleni bűncselekményeknél egy-egy cselekmény gazdasági céljának és kihatásainak kellő világitásba helyezése: olyan kérdések, melyeket revizoraink lesznek hivatva megítélni s véleményükkel a bíróságok működésében a törvény és az élet összhangját megteremtteni.

H. L.

Megszűnt cégek hivatalból való törlése. Mai kereskedelmi törvényünk csak a bíróságolás fegyverét adja a cégbíróságnak arra, hogy a feleket a megszűnt cég törlésének kérelmezésére rá szorítsa, de kérelem nélkül a cégbíróság hivatalból nem intézkedhetik a törlés elrendelése iránt. A háboru utáni gazdasági élet dagálya seregszámra tenyésztette a cégeket, főként részvénytársaságokat, amelyeket a dekonjunktura apálya felszikkasztott. Sok cég megszűnt, — de a cég hivatalban a bejegyzés fennmaradt és igen sok az olyan részvénytársaság, amelyről el lehet mondani, hogy tőkéje kevés (legtöbbször semmi) arra is, hogy meghaljon. A felszámolás és a vele járó közgyűlések költségeire sem telik az üres pénztárból. Ez az állapot tömegjelenséggé vált és érthető, ha a törvényhozás segíteni akar rajta. Az e tárgyban készült törvényjavaslat megadja a bíróságnak a módot, hogy a megszűnt cégeket hivatalból törölje. Kívánatos, hogy ez a javaslat mielőbb törvényerőre emelkedjék.

A betegség- és balesetbiztosítás ideiglenes szabályozásáról szóló 5400/1919. M. E. sz. rendelet kiegészítése és módosítása tárgyában 11200/1926. M. E. sz. alatt rendelet jelent meg a Budapesti Közlöny 1926 december 18-i számában. E rendelet szerint a betegségi biztosítási kötelezettség nem terjed ki azokra, akik biztosítási kötelezettség alá eső üzemben, vállalatban, háztartásban, stb. csak mellékfoglalkozásként, vagy pedig mint segítő családtagok, javadalmazás nélkül, vagy oly javadalmazás fejében dolgoznak, amely nem az ő megélhetési keresetforrásuk. A rendelet részletesen szabályozza a munkaadó bejelentési kötelezettségét és elmulasztásának következményeit, a napibérosztályokat, a betegségi biztosítási járulékokat és betegségi biztosítási segélyezést.

Pengőrendeletek. A pengőértékben való kötelező számítás életbeléptével kapcsolatos igazságügyi rendelkezések tárgyában kelt 63000/1926. I. M. sz. rendelet, a polgári eljárásban irányadó értékhatároknak pengőértékben megállapítása tárgyában kelt 62600/1926. I. M. sz. rendelet, a munkaügyi bíráskodás körében meghatározott értékhatároknak pengőértékben megállá-

pitása tárgyában kelt 62999/1926. I. M. sz. rendelet, a gazdasági munkaviszonyból származó kártérítési ügyekben irányadó értékhatároknak pengőértékben megállapítása tárgyában kelt 62998/1926. I. M. sz. rendelet, a csődönkívüli kényszeregyességi eljárásról szóló 1410/1926. M. E. sz. rendelet 56. §-a értelmében járó költség mértékének pengőérték alapján megállapítása tárgyában kelt 67997/1926. I. M. sz. rendelet, a különeljárási költség címén fizetendő összegeknek pengőértékben megállapítása tárgyában 62996/1926. I. M. sz. rendelet, a kir. közjegyzők díjainak szabályozásáról szóló 60600/1926. I. M. sz. rendelet a Budapesti Közlöny 1926 december 21-i számában jelentek meg.

A halászatról szóló 1888. évi XIX. t.-c. és az ezen törvény-cikk végrehajtása és az ezen törvény módosításáról és kiegészítéséről szóló 1925. évi XLIII. t.-c. végrehajtása és életbeléptetése tárgyában a földművelésügyi miniszter, a belügy-, igazságügy- és pénzügyminiszterrel egyetértve a 9500/1926. F. M. sz. rendeletet (megjelent a Budapesti Közlöny 1926 december 24-i számában) bocsátotta ki, amely a vonatkozó törvények végrehajtási rendelkezéseit egységes keretben szabályozza.

Joggyakorlat.

Legénységi állományu egyén fizetésének lefoglalása.¹⁾

Az 1925. VIII. t.-c. rendelkezést tartalmaz arra vonatkozólag, hogy a bíróság által megállapított tartásdíj, végrehajtása esetén, a mai szociális viszonyoknak megfelelőleg rendeztessék; vagyis az eltartásra kötelezettek részére biztosítottassék a tartási kötelezett összjövedelmének bizonyos hányada, — amennyiben azt végrehajtás útján kell kikényszeríteni. Ezt a legfontosabb rendelkezést a törvény 23. §-a foglalja magában, amelynek fontos rendelkezése az, hogy ilyen esetben a végrehajtást szenvedő mindenkori jövedelmének felerésze vonható végrehajtás alá. Igaz, hogy ezt a rendelkezést is egyes bíróságok a törvény életbeléptekor úgy értelmezték, hogy évi 12,000.000 fizetés feltétlenül érintetlenül marad és csak az ezen felüli összeg, valamint az eddig végrehajtás alá nem vonható járandóságok felerésze képezheti végrehajtás tárgyát. A kérdést véglegesen rendezte azonban az igazságügyminiszternek a posta-vezérigazgatóság megkeresése folytán az illető számfejtőségekhez küldött magyaró rendelete, amely kifejezetten kifejtette azt, hogy a tartási végrehajtás során a végrehajtást szenvedett mindenkori összes járandóságának felére vezetendő a végrehajtás, arra való tekintetnélkül, hogy mennyit tesz ki az a fele összeg, amely a végrehajtás folytán a végrehajtást szenvedettnek jut.

Ez az igazságügyminiszteri intézkedés sok bírósági munkát takarított meg, úgyhogy most már ily irányu fel-folyamodások, illetve előterjesztések elintézése nem sza-

¹⁾ V. ö. a Polgári Jog II. évf. 296. lapján közölt cikkünket.